

Direktna akcija

★ NOVA SERIJA ★ BR.9 ★ 01. Februar 2022. GOD ★ BESPLATNO ★

Dokle ćemo rmbaćiti najviše u Evropi?

Ako se o nečemu u Srbiji slažu vlast i opozicija, Vučić i Đilas i Dobrica Veselinović, predstavnici EU i NATO, Rusije i Kine, ambasadori različitih svetskih sila, to je da radnice i radnici u Srbiji ne rade dovoljno. Različita su im obrazloženja za taj stav - da li je u pitanju naš „mentalitet“, da li smo takvi jer nas je socijalistička Jugoslavija pokvarila i razmazila, da li nas sadašnja (ili ona prošla) vlast potkupljuje i uči da malo radimo - šta god da je, lenji smo i hoćemo hleba preko pogače.

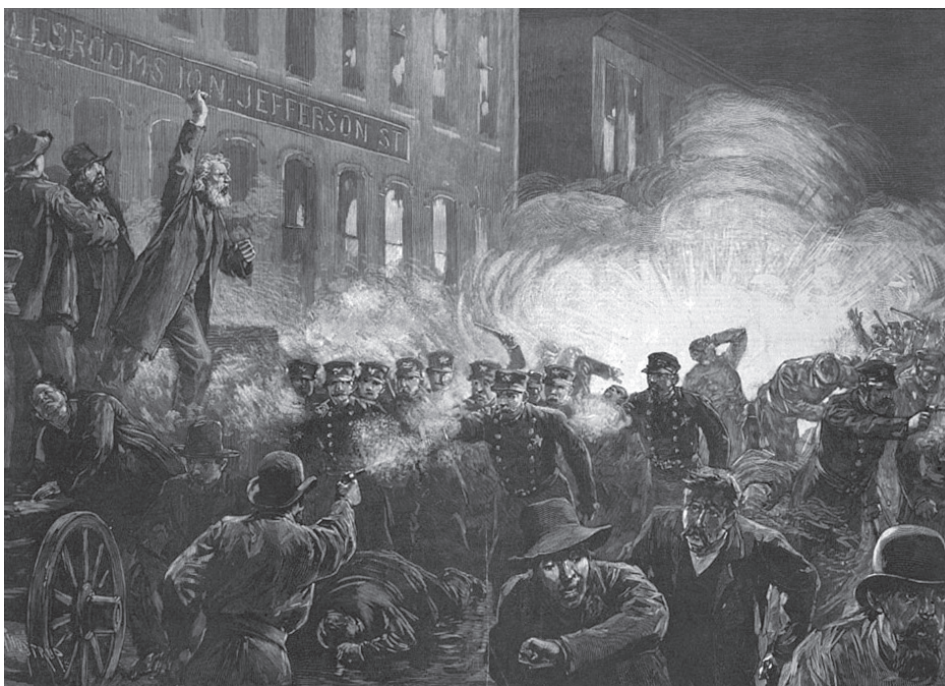
Naravno da ovim lažima vladajuće klase, onih koji samo i isključivo žive od našeg neplaćenog i pokradenog rada, nikada nismo verovali. Ali, kada ovu glupost kao megafoni ponavljaju svi, od Vučića koji može (pod pritiskom) i Rio Tinto da otera, ali neradnu nedelju neće da dozvoli, do zelenih i žutih, neki srednjoklasni papan - koji i sam ne radi mnogo - može da poveruje u tu laž. Ipak, svi mi koji živimo od svog rada veoma dobro znamo koliko se mučimo za veoma mali novac, dok se naše gazde i šefovi baškare u novcu i neradu. Laž o tome da malo radimo su uvek mogli da progutaju samo oni koji i sami žive od tuđeg rada.

Međutim, to što smo znali da radimo kao stoka, to nije bio samo naš subjektivni osećaj! Čak i kancelarija za statistiku Evropske

komisije (Eurostat) u svom poslednjem pregledu pokazuje da radnice i radnici u Srbiji - rade najviše od svih u Evropi. Dok se u zemljama Evropske unije u trećem kvartalu prošle godine u proseku radilo 37 sati nedeljno, u Srbiji je prosečna radna nedelja trajala čak 43,5 sati! Radnici i radnice u Nizozemskoj su se izborili da rade najkraće (31,2 sata), a za njima slede radnička klasa Norveške i Danske, dok u našem regionu radno vreme u Hrvatskoj i Sloveniji iznosi nešto manje od 40 sati nedeljno, a u Rumuniji i Bugarskoj nešto više od 40 sati. Kako smo došli u ovakvu situaciju? Tako što su nas silom naterali u ratove, privatizacije i bedu u kojoj nemamo izbora nego da radimo bilo šta kako bi

prehranili i u životu održali svoje porodice i sebe. U tome su im pomogli novinarski kriminalci koji su davali prostor vladajućim lopovima, imperijalistima, političarima i gazdama, da nas sa svih kanala obavestavaju da ne radimo dovoljno.

Kako smo u ovu situaciju došli, tako se iz nje i možemo izvući. Silom, organizovanom i povezanom snagom radnika, kroz borbene sindikate koji se neće libiti da direktnim akcijama, blokadama, barikadama i štrajkovima nateraju gazde da nam smanje radno vreme, povećaju plate, a na kraju balade i stvore slobodno društvo, bez eksploatacije i vlasti čoveka nad čovekom.

Protest za osmočasovno radno vreme, 4. Maj 1886., Čikago, Sjedinjene Američke Države

Kapitalističko rudarenje: Dobijena bitka, rat i dalje traje

Premijerka Srbije Ana Brnabić obavestila nas je da je tačka konačno stavljena na otvaranje rudnika litijuma i bora odstrane britansko-australijske kompanije Rio Tinto u oblasti Jadar kod Loznice. Premijerkino obaveštenje usledilo je posle odluke vlade o ukidanju Uredbe o utvrđivanju planskog dokumenta iz 2020, koji je predviđao izgradnju rudnika litijuma - Prostornog plana za projekat "Jadar".

Drugim rečima, brojni, masovni i uporni ekološki protesti, naročito u vidu blokade puteva, koji su organizovani od strane naroda širom Srbije, doneli su rezultate u vidu sprečavanja dalje eksploatacije radnika, rudnih bogatstava, kao i uništavanja životne sredine u Zapadnoj Srbiji. Međutim, radnice i radnici Srbije treba da ostanu u pripravnosti i budu oprezni kada su projekti ovog tipa u pitanju.

Multinacionalne korporacije nikada neće lako odustati od svog profita. Vođeni jedino svojim interesom, naš interes i zdravlje vide isključivo kao prepreku ka svom bogatstvu. Tako u javnosti već kruže informacije o

tome da je još jedna australijska firma "Volt resources", kojoj u opisu stoji da ima udele u tri velika projekta, Ukrajini, Tanzaniji i Gvineji, gde se bavi eksploatacijom grafita, odnosno zlata, u novembru prošle godine je otkupila 100% deonica srpske kompanije za iskopavanje minerala "Asena investments Beograd.". Volt je takođe kupio tri prijave za licence za istraživanje litijuma. Ako bi ova kompanija uspela da dobije ove dozvole, to bi značilo da će u svom posedu imati praktično ceo basen reke Jadar, kao i da sa iskopavanjem može početi u trećem kvartalu 2022 godine.

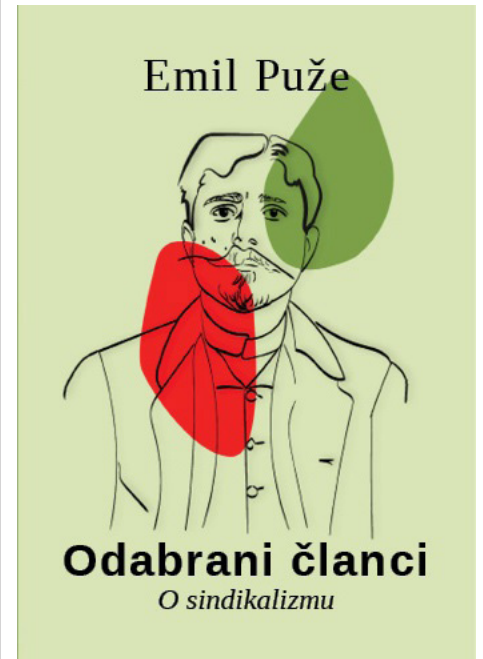
Dakle, dobijena bitka protiv Rio Tinta za nas predstavlja, ne kraj borbe, već odskočnu dasku za dalju borbu protiv političara i kapitalizma, koje zanima samo profit, a ne zdravlje i dobrobit stanovnika Srbije.

Samo ujedinjeni, istrajni i složni imamo šansu za pobjedu u ovoj borbi, jer političari i gazde na svojoj strani imaju moć i državni aparat, dok mi, obični ljudi, u krajnjoj instanci, imamo samo jedni druge i naše sindikate.

Blokada saobraćaja na magistrali u Užicu - protest protiv Rio Tinta

Bukvar radničkog organizovanja

"Od dana kada je prvi gospodar prvi put došao u situaciju da profitira od tuđeg rada - baš od tog dana - eksploatisani radnik je instinktivno pokušavao da pruži svom gospodaru manje nego što je ovaj zahtevao. U tom smislu, eksploatisani su nesvesno sabotirali svoje gospodare, indirektno ukazujući na nepomirljivi sukob između rada i kapitala."

Tekstovi Emila Puže u ovoj knjizi (Osnove sindikalizma, Direktna akcija i Sabotaža), prikazuju osnove revolucionarno-sindikalističkog organizovanja i anarhosindikalističke metode borbe. Suština klasnog poretka se u prethodnih sto godina nije promenila, a neke od teorijskih postavki Puže su se u međuvremenu potvrdile i u praksi, te su ovi tekstovi podjednako aktuelni i danas. Ovo izdanje predstavlja svojevrsni bukvar borbenog sindikalističkog organizovanja, sa brojnim praktičnim primerima iz istorije!

Knjiga je dostupna po veoma povoljnoj ceni, od samo 250 dinara, u svim boljim knjižarama ili direktno od nas na:

telefon: 063/1165551
ili na mejl: cls@inicijativa.org

Direktna akcija, a ne izborna farsa

Za nekoliko meseci se održavaju još jedni izbori u Srbiji, još jedna predstava i farsa koja daje legitimitet sistemu koji nas izrabljuje, a radnike ubeđuje da za svoja prava treba i mogu da se bore jedino kroz parlament. Vekovna iskustva nam pokazuju upravo suprotno, a to je da kako za politička, tako i za ekonomska prava, radnici mogu da se izbore jedino organizovanjem i direktnim akcijama: štrajkom, blokadama, bojkotima i sabotazom!

U tom kontekstu, prenosimo vam odlomke iz knjige 'Anarhosindikalizam' Rudolfa Rokera, napisane 1938. godine, ali i danas više nego značajne:

"Anarho-sindikalisti su poslednji koji potcenjuju značaj političkih prava za radništvo. Ali ipak, odbijaju bilo kakvo učešće u radu buržoaskog parlamenta, i to ne zato što ne podržavaju opšte političke borbe, već zato što su čvrsto uvereni da je, za radništvo, parlamentarna aktivnost najslabiji i najbeznadežniji oblik političke borbe. Za buržoaziju parlamentarizam je, bez sumnje,

zgodan instrument za rešavanje narastajućih problema i za omogućavanje unosnih koalicija, jer svi su oni podjednako zainteresovani za očuvanje postojećeg ekonomskog poretka, kao i političkog ustrojstva koje taj poredak štiti. S obzirom da postoji zajednički interes, međusobni dogovor je moguć i koristan za sve partije na vlasti. Ali, za radničku klasu situacija je drugačija. Za nas je postojeći ekonomski poredak izvor ekonomske eksploatacije, a država, s njenim represivnim i ideološkim aparatima, instrument političke i socijalne porobljenosti. Čak ni najslobodniji izbori ne mogu izmeniti ogroman kontrast između posedničke i neposedničke klase u društvu. Oni samo pružaju legitimitet i legalizuju sistem socijalne nepravde i tako navode robove da stave pečat legalnosti na sopstveno ropstvo....

... Anarho-sindikalisti se, dakle, ni u kom slučaju ne suprotstavljaju političkoj borbi, ali po njihovom mišljenju ta borba se mora voditi direktnom akcijom, jer tada su instrumenti ekonomske moći kojima upravlja radnička klasa

najefektivniji. Najnezatnija borba oko plata pokazuje da, svaki put kada se poslodavci nađu u teškoćama, država istupa sa policijom, a u nekim slučajevima i sa žandarmerijom, da zaštiti ugrožene interese posedničke klase. Zbog toga bi bilo apsurdno zanemariti značaj političke borbe. Svaki događaj koji se odražava na život zajednice je političke prirode. U tom smislu, svaka važna ekonomska akcija, na primer, generalni štrajk, je takođe i politička akcija i, štaviše, ima neuporedivo veći značaj nego bilo koja parlamentarna procedura...

... Fokus političke borbe ne leži, dakle, u političkim partijama, već u borbenim ekonomskim radničkim organizacijama. Spoznavši to, anarho-sindikalisti usmeravaju svoje aktivnosti na ekonomsko i slobodarsko obrazovanje masa i na ikorišćavanje ekonomske i društvene moći radništva. Anarho-sindikalistički metod borbe je direktna akcija koja se primenjuje i u ekonomskoj, i u političkoj borbi. To je jedini metod kojim se išta može postići u svakom prelomnom istorijskom trenutku."

100 Godina Međunarodnog Udruženja Radnica i Radnika

Međunarodno udruženje radnika i radnica (MUR) osnovano je 1922. godine, na ilegalnom kongresu u Berlinu, od strane radnica i radnika iz 10 država, a nakon odluke revolucionarnih sindikata da ne žele da budu deo sindikalne internacionale kojom bi upravljali lenjinisti. Sekcije koje su ga osnovale zajedno su predstavljale preko milion radnica i radnika. Od samog početka, Sekcije su zbog svojeg revolucionarnog karaktera trpele represiju i često bile prinuđene da rade ilegalno i tajno, članovi su proganjani od strane države i gazda jer su radili suprotno njihovim interesima, odnosno u interesu radničke klase.

Kroz istoriju, sekcije MUR-a su beležile brojne pobeđe i poboljšanja postignuta kroz borbe, štrajkove i okupacije radnih mesta. Tokom građanskog rata u Španiji (1936-39) Nacionalna konfederacija rada (CNT), španska sekcija MUR-a,

u ruke radnika i radnica stavila je polovinu teritorije države i istovremeno vodila rat sa Frankovim fašističkim trupama. Tako su ispisane najlepše stranice istorije radničke klase, koja je - vođenja anarhosindikalističkim idejama - pokazala celom svetu kako udruženi možemo sve, bez ikakvih političara, gazda i policije da nam određuju kako da živimo.

MUR i danas uspešno organizuje i povezuje radnike širom sveta. Čak 15 sekcija i 5 prijateljskih organizacija koje teže da postanu sekcije, iz različitih zemalja, čine MUR, koji danas dopire u više krajeva sveta nego ikada u svojoj istoriji. Naročito je intenzivno širenje anarhosindikalizma u zemljama jugoistočne Azije, odakle poslednjih godina dolaze nove sekcije i čija se brojnost članova značajno uvećava. U svim ovim državama, među kojima je već gotovo dvadeset godina i Srbija, anarhosindikati se

organizuju i bore za prava radnica i radnika metodama direktne akcije - štrajkovima, blokadama, sabotazama; a takođe rade i na agitaciji, edukaciji i uzajamnoj pomoći. Povezani u horizontalne organizacije, učimo jedni od drugih, pomažemo se u borbama, pravimo akcije solidarnosti, međunarodni pritisak i koordinisane kampanje protiv gazda i države.

U decembru ove godine će na XXVIII redovnom kongresu MUR-a biti obeleženo sto godina postojanja naše Internacionale. Sigurni smo da ćemo nastaviti da se širimo i povezujemo, unutar svojih sindikata i država u kojima živimo, kao i u svim onim državama u kojima trenutno nemamo članice. Potrebni smo jedni drugima, jer pojedinačno smo nemoćni a zajedno možemo sve. Zajedno ćemo upravljati ovim svetom kada ga vratimo u ruke svih nas, radnica i radnika, koji smo ga i stvorili!

Sindikalna konfederacija Anarhosindikalistička inicijativa (ASI) je propagandno-borbena anarhistička revolucionarna sindikalna organizacija, koja se bori za društvo bazirano na individualnoj i kolektivnoj slobodi, ravnopravnosti i solidarnosti, lišeno svih oblika represije, hijerarhije i vlasti čoveka nad čovekom.

ASI je Sekcija Međunarodnog udruženja radnika i radnica (MUR-AIT-IWA)

Direktna akcija nastavlja tradiciju časopisa Hleb i sloboda, čiji je prvi broj štampan 1905. u Beogradu

Direktna akcija se finansira vašim donacijama. Ako želite da nas podržite na ovaj način, novac možete uplatiti na račun Centra za liberterske studije: 200-2269920101033-28

Uredništvo: Ivan Lazarević, Milanka Jovičić, Marko Borisavljević, Ana Jovanović

Priloge i pisma slati na kontakt adresu.

Kontakt: tel. 063/1165551

e-mail: da@inicijativa.org

web: www.inicijativa.org

fb: https://www.facebook.com/laboratorija.slobode/

Rukopisi ne gore.

CIP: 329(497.11)
ISSN 1821-0813
COBISS-SR-ID
107264780